

Mi választja ki
a bozótba nyíló ösvényt, ami pár lépés után
a fák közé vezet. Mint a vadak csapásai,
mindegyik ösvény a fák közé vezet.
Mi választja ki az egyiket,
hogy egyetlené legyen, és mint egyetlen,
körülvegye az erdő, leválassza mindenről,
és az ösvénybe is belekússzon
az elágazásokban, amiket avar-, cserje- és lombkoronaszinten is
szétválaszt, és csak valahol mélyen, mögöttünk
egyesül, de a szétválasztás ezen szintjei
aprólékos, rendszerező munkával
felfejtődnek, és ettől úgy tűnik, még sincs erdő,
nincs semmi a fákon, a cserjéken
és a lágyszárúakon kívül, ami behatoljon az ösvénybe
az ornyeregig.
Ebben a visszamaradt pusztában
végre egy önálló élet csírái kezdődnek,
hasonlóan Ádám és Éva pusztájához,
hogy történelmünk, lelkünk
és fölényünk biztos tudásának
táptalaja legyen.

Kétféleképpen lehet
erre az ösvényre lépni. A lélek csavarodásai
nem szükségesek, de elhagyásukat
az erdő pusztulása követi.

94 LIMES

A dunai limes két oldalán
követve a határvonal sodrását
és eltolódásait minden sötétedéskor
kigyúlnak a jelzőfények,

segítve az egyensúlyozást a római
és a barbár civilizációnak
e folyamatosan újabb hordalékokkal telítődő peremén.
A kényes egyensúlyban a sodorvonalról való letérés
bármely part irányában sziklával
és zátonyokkal veszélyeztetet, de ezzel együtt
maga a sodorvonal is a kanyarok, a gátak
és a lerakott hordalékok medret alakító törvénye szerint
hol a római, hol a barbár partok közelébe
szorul, amiről piros és zöld fények tájékoztatnak,
és főleg a pirostól bármennyire is ózdkodunk (vagy épp
vonzódunk hozzá), abba az irányba is
a mértani középtől számítva ugyanannyira
kell lehúzódnunk – bízva
a láthatatlan meder piros
eltolódásában – mint
zöld jelzés esetén
a barbár partokhoz.

A KÉPSOROZATRÓL

95

A téged ábrázoló képpel végződik.
Csak a kép nem őrizte meg a mozgást,
a játékot.

Egy kőre hajtod a fejed, begubózol.
Itt szakad meg, ide jutok ki, itt hagy magamra:
az erdőben ezzel a kövön fekvő begubózott testtel.
Csak egy képsorozat.
De ha az, akkor ez a kép marad,
szűkül, a bezáródó sötét gyűrűben legtovább.

Folyóiratunk a
NEMZETI KULTURÁLIS ALAPPROGRAM és az EMBERI ERŐFORRÁSOK MINISZTERIUMA
anyagi támogatásával jelenik meg.
Terjeszti a Budapesti, a Nemzeti és a Vidéki HIRKER RT.
és alternatív terjesztők

Szerkesztők

JÁSZ ATTILA – Csendes Toll (főszerkesztő)
PAPP MÁTÉ (költészet rovat: mahbija@gmail.com, zene online rovat)
REICHERT GÁBOR (kritika rovat: reichertgabor87@gmail.com)
SZÉNÁSI ZOLTÁN (főszerkesztő-helyettes, próza rovat: szenazol@gmail.com)

Lapterv és műszaki szerkesztés
SELLEYI TAMÁS OTTÓ

Munkatársak

BUCSI-KOVÁCS ANIKÓ
HEGEDŰS GYÖNGYI
MURÁNYI SÁNDOR OLIVÉR
PENCs ATTILA
RADNÓTI ÁDÁM
SZŰCS BALÁZS PÉTER

Tiszteletbeli munkatársak

BUJI FERENC
CSEKE ÁKOS
MONOSTORI IMRE
MUZSNAY ÁKOS
VASADI PÉTER

ÚJ FORRÁS

IRODALMI, MŰVÉSZETI ÉS TÁRSADALMI FOLYÓIRAT
ALAPÍTÓ A KOMÁROM-ESZTERGOM MEGYEI ÖNKORMÁNYZAT
JÓZSEF ATTILA MEGYEI KÖNYVTÁRA

Megjelenik évente tízszer

Alapítva ezerkilencszázhatvankilencben
Alapító főszerkesztő: PAYER ISTVÁN

Szerkesztőség: 2836 Baj-Szőlőhegy 2722/4

E-mail: jasz.attila@ujforras.hu. Interneten olvasható: www.ujforras.hu

Előfizethető az Új Forrás szerkesztőségi címen. Előfizetési díj egy évre 5000 Ft.

ISSN 0133-5332

Kiadja a József Attila Megyei Könyvtár. A kiadásért felel: Új Forrás Kiadó Nonprofit Kft.

Készült a Sollers Kft. nyomdájában Tatán.